No. 62. 1847.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 24 Mei.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Uit hoofde van het Pinksterfeest zal het volgend Nommer Woensdag avond worden uitgegeven.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

WEENEN, den 14. Mei. Ons gouvernement koestert eene hevige bezorgdheid wegens den betreurenswaardigen toestand van Hongarije, ter oorzake van de schaarschte van levensmiddelen. De onlusten hebben de ramp der algemeene duurte nog vermeerderd, en het gebrek klaagt luid genoeg, om ernstige zorg te verwekken. Reeds, zegt men, zijn aan de onwetende volksklasse oproepingen gedaan tot het plegen van wanordelijkheden.

Twee koninklijke commissarissen zijn naar Hongarije gezonden, met last, om tegen de kwaadwilligen met de uiterste gestrengheid te werk te gaan, en om tevens zulke maatregelen te nemen, als zij noodig zullen achten ter verligting van den nood der arme volksklasse.

HANAU, den 15. Mei De wet, die door de Keur-Hessische regering, tot het onteigenen der voorraden van granen en andere levensmiddelen is uitgevaardigd, zal binnen weinige dagen in werking worden gebragt, maar op eene wijze, dat niemand zich daarover te beklagen zal hebben. De houders der voorraden zullen namelijk uitgenoodigd worden, hetgene zij, behalve het tot hun huiselijk gebruik benoodigde, bezitten, naar het gemeente- of raadhuis worde overgebragt, om aldaar door drie schatters, te benoemen, *één* door den staat, *één* door den te onteigene en *één* uit de gezworen geregtelijke schatters, naar de koersen van den dag, getaxeerd en alzoo verkocht te worden.

Op het bekend worden van dezen maatregel zijn de aardappelen reeds in den loop van deze week tot fl 4 het malter aangeboden, terwijl men tot dus verre fl 7 daarvoor geëischt en ook bekomen had. Natuurlijk zijn deze eerste aanbiedingen slechts uitgegaan van diegenen, die misschien 1000 malters of daaromtrent in hunne kelders hadden, maar wanneer de zaak in volle werking zal wezen, belooft men er zich nog heilrijker uitkomst van.

— Uit Civita Vecchia wordt, dd. 20. April, aan de *Berlinische Zeitung* geschreven, dat er eene zamenzwering ontdekt geworden is, welke niets minder ten oogmerk had, dan den Paus om het leven te brengen. Men had de uitvoering van dit plan bepaald op de eerste plegtige dienst in de heilige week. De eigenlijke aanleggers van dit plan behoorden tot eene geestelijke orde, welke de grootste middelen in haar bereik heeft, en die zeer goed te gebruiken weet. Na de ontdekking zoude de Paus *incognito* met een kardinaal en eene gewapende magt naar het klooster dier orde zijn gekomen, en daar, op staanden voet, gerigt gehouden hebben over de schuldigen. De prior is naar het gekkenhuis gebragt, de overigen zijn echter gebrandmerkt en naar een tuchthuis gezonden.

ENGELAND.

LONDEN, den 17. Mei. Het gouvernement der Vereenigde Staten heeft onlangs voor 20,000 dollars de aankoop gedaan van een vreesselijk verwoestend werktuig, dat, door één man geworpen zijnde, 3 kilometers in het rond verderf en vernieling verspreidt. Reeds is eene compagnie artilleristen uitsluitend gelast om zich in de behandeling van dat vreesselijk werktuig te oefenen, hetwelk men eerstdaags in den strijd tegen Mexico zal bezigen.

— Uit Ierland wordt geschreven, dat de pest als het ware in al de provinciën van dit ongelukkig eiland woedt, dat geen district van de besmetting vrij is, en dat de sterften zich over alle klassen, rijk en arm, uitstrekt.

— Te Londen is een gansch huisgezin, bestaande uit man, vrouw en vier kinderen na het eten van brood en koeken vergiftigd geworden. De meid, oud 21 jaren, verdacht van zich aan deze gruweldaad te hebben schuldig gemaakt, is dadelijk aangehouden.

— De N. Amerikanen begeren den afstand van 't Mexikaansche gebied benoorden den 26 graad N. breedte; eene oppervlakte van 27 graden lengte en 16 breedte, bevattende, niet slechts geheel nieuw Mexiko, bijna geheel Californien en 't uitgestrekt Indianen gebied; maar ook een aanmerkelijk gedeelte van eigenlijk Mexiko, als, de groote provincie Chihuahua in haar geheel, 't grootste deel der provincien Occidente en Cohahuila, benevens de helft van die van Tamaulipas, Durango en Nieuw Leon; te zamen eene uitgestrektheid van p. m. 40,000 vierkante mijlen of ruim de helft des grondgebieds.

FRANKRIJK.

— Heden namiddag wandelden een heer en eene dame, beiden zeer elegant gekleed, gearmd in de straat der Provence. Op den hoek van de straat Laffitte gekomen zijnde, verliet de man plotseling den arm zijner vrouw en werpt zich onder de wielen van een zwaar beladen wagen. Toen men hem ophief gaf hij geen teeken van leven meer. De reden van dezen ontzettenden zelfmoord is tot dusver een geheim.

BELGIE.

BRUSSEL, den 19. Mei. Eergisteren hebben te Gent oproerigheden plaats gehad. Verscheiden bakkers-winkels zijn uitgeplunderd en verwoest geworden. Dat ondertusschen honger de bevolking niet tot deze wanorde dreef, is daaruit gebleken, dat men op sommige plaatsen het geroofde brood niet op at of naar huis nam, maar met voeten trad, of andere zich van de brooden zelven bedienden om daarmede de glazen in te werpen. Tegen den middag waren de zamenscholingen begonnen; de eigenlijke wanorden namen ten half zeven een' aanvang, en eerst ten half negen had de policie toereikenden bijstand van de troepen, maar desniettemin duurden de plunderingen tot elf ure voort. Den volgenden ochtend is er een besluit door den burgemeester afgekondigd, waarbij het op straat zich vereenigen van meer dan vijf personen en het open blijven van kroegen en andere publieke verzamelplaatsen na negen ure 's avonds verboden worden. Desniettegenstaande wilde heden het oproer weder beginnen, maar de linietroepen en de gendarmerie hebben daaraan spoedig een einde gemaakt.

— Maandag is de prijs der aardappelen op de markt van Brussel merkelijk gedaald; hetzelfde is te Valencyn, Antwerpen, Gent en al de andere steden waargenomen. Zoo het schijnt, zijn er nog zooveel aardappelen in de putten en is de oogst der nieuwe zoo nabij, dat de boeren beginnen te vreezen, dat zij met de eersten zullen moeten blijven zitten, indien zij ze niet spoedig kwijtgeraken. Van daar natuurlijk de prijsdaling.

— Elf fabrieken te Gent hebben geheel opgehouden met werk; 25 anderen laten slechts een gedeelte in de week werken en 7 de geheele week. De fabriekanten hebben het gouvernement voorgeslagen, de geheele week te laten werken, gedurende 3 maanden, op voorwaarden, dat de regering van hen tot uitvoer voor eene som van 150,000 fr. aan fabriekwaren zal aankoopen, zijnde naauwelijks ¼ van hetgeen zij in dien tijd zullen afwerken.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 20. Mei. Gisteren is in den stedelijken raad alhier besloten om de zetting van het roggebrood van 32 op 28 cents te verminderen, en uit de reserve-kas der stad het ontbrekende aan de bakkers te vergoeden. Wijders is bepaald, dat gedurende de twee eerstvolgende maanden de zetting wel lager maar niet hooger zal worden gesteld.

— Zr. Ms. transportschip *Dordrecht*, onder bevel van den luit. ter zee der eerste klasse *J. Modera*, den 13. april uit Vlissingen naar Suriname gezeild, is den 26. dier maand met gesprongen grooten mast te Kadix binnengeloopen.

— Bij den Wel-Eerw. heer Do. *C. Hooyer*, te Zalt-Bommel, is, onder anderen, voor de behoeftigen in en bij den Boemelerwaard ontvangen: van Z. K. H. Prins *Frederik* der Nederlanden eene som van *f* 200.

LEEUWARDEN, den 14. Mei. Naar men verneemt heerscht er sedert eenigen tijd in het huis van reclusie en tuchtiging alhier zeer veel ziekte, dagelijks sterven 4 à 6 personen.

— De algemeene raad der vereeniging van den *H. Vincentius a Paulo* te Parijs, heeft een brief aan de redactie van *de Tyd*, *Noord-Hollandsche Courant*, gezonden, om haar te bedanken voor den ijver, waarmede zij de inzameling van giften ten behoeve der ongelukkige Ieren heeft bevorderd. De geheele som, door die vereeniging ingezameld, heeft blijkens dien brief bedragen eene som van 145,400 francs. Weinig minder dan de helft dezer som (*f* 32,681,47½) is in Nederland bijeengebragt.

GOES, den 19. Mei. Men verneemt van goederhand, dat de redactie (of uitgever) van de *Zierikzeesche Nieuwsbode*, voor de Arrondissements Regtbank alhier eerstdaags zal vervolgd worden, wegens laster ten opzigte der Regtbank te Zierikzee.

— Volgens de meening van kundige landbouwers is er door de hitte van den voorleden zomer, en voorts door de vorst, doch vooral door de menigvuldig gevallene en langzaam weggedooide sneeuw in dezen winter, eene groote verandering in de gronden gekomen, welke men van weldadigen invloed houdt op de gewassen in 't algemeen, en voor de aardappelen in 't bijzonder; waarom men hoopt, dat het kwaad, 't welk deze vrucht in de laatste jaren teisterde, zich niet herhalen zal, allerminst in de vroege, welke men bij verder gunstig weder dit jaar vroegtijdig denkt te zullen hebben.

— De berigten, uit alle oorden van Europa ontvangen, en door de dagbladen medegedeeld, doen tot dusverre alle hoop voeden op een voortreffelijken oogst. In België, Frankrijk, Engeland, Schotland, Ierland, Duitschland, Rusland, en ook in ons vaderland verneemt men allerwege de verblijdende mare van den uitmuntenden stand der granen. Indien het schoone weder blijft aanhouden, dan valt het niet te betwijfelen, of de aanstaande oogst zal een der overvloedigste zijn, dien wij sinds vele jaren gehad hebben. In Amerika laat zich mede eene gezegende inzameling voorspellen. Het weder begunstigt den wasdom der granen even zoo naar wensch als in Europa.

De opbrengst van den eersten oogst in Egypte is zeer overvloedig geweest. Waarschijnlijk zal de tweede even zoo gezegend zijn, vermits de zaaitijd door het beste weder is begunstigd geworden.

Men mag dus de hoop koesteren, dat een jaar van schaarschte door een jaar van overvloed zal opgevolgd worden, en dat de prijzen der levensmiddelen weldra eene aanmerkelijke daling zullen ondergaan.

Tot meerdere geruststelling onzer eigene bevolking bestaan bovendien nog twee krachtige redenen. Vooreerst is de voorraad van granen, zoo hier ter stede als in onze overige voorname stapelplaatsen, nog verre van uitgeput te zijn, en ten andere kan het niet lang duren, of de aanzienlijke hoeveelheid graan, die men uit de Oostzee wachtende is, zal ons niet alleen voor eigen consumptie een meer dan toereikenden voorraad verschaffen, maar zelfs den handel in de gelegenheid stellen, om ook het buitenland ruimschoots van granen te voorzien. Immers men heeft met genoegen vernomen, dat binnen kort te Rotterdam 134 met graan geladen schepen zouden aankomen; dat men te Amsterdam 70,000 last rogge verwachtte, dat de voorraad te Odessa 1900 schepen bedroeg, en dat onze regering zes stoombooten beschikbaar had gesteld, om de schepen met graan, voor ons rijk bestemd, op sleeptouw te nemen, en alzoo het oogenblik van den invoer te bespoedigen. (*de Tyd.*)

— Dingsdag den 15. Junij aanstaande, des voormiddags ten 10 ure, zal de algemeene vergadering der maatschappij tot bevordering van den landbouw en veeteelt in de provincie Zeeland, in de hervormde kerk te Sluis gehouden en met eene redevoering aangevangen worden.

— De zoon van prinses *Marianne* is op zijn tienden verjaardag tot 2e luitenant verheven.

— 't Apenspel in den Haag maakt veel opgang.

INGEZONDEN STUKKEN.

Bangmaken helpt!

(Bange machen gild!)

(Uit de *Deutsche Brüsseler Zeitung* van 9. Mei jl.)

Met de Berlijner geestigheden en spreekwoorden gaat het

DE WASSEN-BANKIER.

(Vervolg en slot van onze vorige.)

– Mijnheer, zeide hij tot den officier, die wilde heengaan, wil mij op mijne beurt gehoor verleenen.

– Niemand komt binnen! riepen op hetzelfde oogenblik verscheidene stemmen op de straat.

Peter Lowter opende het venster en zag zijne bedienden bezig met het terughouden van de menigte nieuwsgierigen, welke onophoudelijk aangroeide.

– Laat ieder die wil, binnen komen! riep hij, uit het venster. Terstond bestormde de menigte de trappen.

– Gij kunt wel niet denken, hernam Lowter, zich tot den officier wendende, dat ik u zonder reden in mijne woning heb laten binnendringen, en mijn kabinet bestormen. Integendeel, mijnheer, gij hebt mij genoegen gegeven met uwe komst; ik had uwe tegenwoordigheid noodig.

Van lieverlede vulden zich de bureaux, en eenige hoofden vertoonden zich door de gemaakte opening, oplettend en begeerig om te zien en te hooren wat er voorviel.

– Ik had de tegenwoordigheid van allen noodig, zoo ging de bankier met verheffing van stem voort. Hoe grooter de opspraak van dit geval zal wezen, des te voordeeliger zal het voor mij zijn. Een mensch, een ondankbare, dien ik langen tijd met mijne weldaden overstelpt had, ... ik spreek van u, Thomas Bage, ... een schurk, had het op den ondergang van mijn huis toegelegd. Ik heb met smart een crediet, hetwelk ik, door een oppassend gedrag van vijftien jaren, had verkregen, zien afnemen; ik verwonderde er mij over, omdat het mij onbekend was dat er zich onder mijn dak een ijverige, roofgierige, onverbiddelijke vijand vijand bevond. Hij liet mij voor gek doorgaan, en vervolgens.... en, in waarheid, dit laatste feit ontwapend mijnen toorn, omdat 't het zekerste bewijs oplevert van de volkomenheid zijner verstandsverbijstering..... strooide hij uit dat ik dood was! Wat hoopte hij toch met dezen tastbaren leugen te verkrijgen? Ik zie het niet in, maar houd het, van mijnen kant, voor een bewijs van ongeneeslijke krankzinnigheid. ... Het is daarom, mijnheer de officier, dat ik hem aan u overlever, terwijl ik de barmhartigheid der wet voor hem inroep.

– Ziedaar een woord, dat u eer aandoet, mijnheer, zeide de officier.

– Deze getuigenis neem ik aan, hernam Lowter met waardigheid. Ik geloof dezelve te verdienen, mijnheer, want ik heb u nog niet alles gezegd. Een lasterlijk gerucht was nog niet genoegzaam, om het gebouw van mijn crediet te doen instorten; deze man heeft zich ook nog aan misbruik van vertrouwen schuldig gemaakt. Hij heeft het gewaagd, buiten mijn weten, de betalingen te vertragen en op te schorten, terwijl mijne kist gevuld was! Hij durfde....

Een kreet van verontwaardiging deed den bankier hier afbreken. Ongeduldig om den beslissenden slag te slaan, veinsde hij zich te vergissen en daarin een teeken van ongeloof te zien.

– Gij geloof mij niet! zeide hij op eenen bitteren toon. Ik zie het, er blijft altijd iets van den laster over, en die man heeft niet te vergeefsch gewerkt.....

Al sprekende was hij de geldkist genaderd, en opende dezelve. De vergaderde menigte stond verbaasd bij den aanblik van haren inhoud

– Dat is van mij! dat behoort mij toe! riep Bage uit, eenige kracht in zijne wanhoop terugvindende.

Hij wilde verder spreken, maar een algemeen geroep legde hem met geweld het stilzwijgen op.

Het gelaat van den bankier nam eene uitdrukking van diep medelijden aan.

als met de Berlijners zelf; op den duur, deugen ze niets. „Bangmaken helpt niet," zoo luidde tot dus verre de spreuk der Berlijners. Dat juist het omgekeerde het geval is, bewijzen voldoende de eerste vier maanden des jaars 1847.

Nemen wij slechts de allernieuwste voorvallen: het tweedaagsche honger-oproer. Daaruit is het een ieder klaar en duidelijk geworden, dat « bang maken" wel degelijk helpt; ja, dat voor de leege magen der armen (*proletarien*) op geene andere wijze zoo spoedig bezorging en prijsvermindering der levensmiddelen te krijgen is, dan wanneer de regering, de stedelijke autoriteiten en de eigenaars bang worden gemaakt.

Men vindt geestelijke en wereldlijke komedianten, gekken, dweepers en schurken, die het volk zoeken wijs te maken, dat voor zijne ellende geene andere redding en herstelling is, dan in de godsdienst. Op kansels, in dagbladen, boeken en vlugschriften, in wetgevende kamers, staatsraden en provinciale staten-vergaderingen en op meer andere plaatsen, waar komedie gespeeld of hanswoorsterij vertoond wordt, hebben wij den grondslag der christelijke liefde met ontzaggelijken omhaal van schoone en niet schoone phrasen, als het *eenige* heilmiddel hooren aanprijzen, door hetwelk het pauperismus — dien invretenden kanker in elken staat — in den grond geheeld en voor altijd vernietigd kon worden.

Van deze *christelijke liefde* praat men nu de lieden sedert veel meer dan duizend jaren voor. Geene der millioenen geestelijken, die sedert het tooneel hebben betreden, heeft verzuimd jaarlijks ongeveer 52 maal dit fraaije thema, waarin zich zoo vele heerlijke rethorische bloemen laten vlechten, uitvoerig te behandelen. En niettegenstaande dat alles en nog meer heeft het pauperismus steeds om zich heen gewoed, is de ellende van jaar tot jaar verschrikkelijker, de nood en verarming, die de massa's en millioenen treft, huiveringwekkender en dreigender geworden.

Nadat het volk onder de firma der « christelijke liefde" steeds zoo jammerlijk slecht heengekomen is, voelt het geen lust, nogmaals 1800 jaren te wachten om op het einde van dezelven niets meer gewonnen te hebben, dan de overtuiging, dat de verkondigers en aanhangers van die grondbeginselen vrij goede zaken daarmede maken, een zeer fideel leven leiden en het zich aan niets laten ontbreken — of integendeel — gedurende dat millioenen, na als voor, in de diepste moeras van ellende voortwaren moesten.

De stijgende nood heeft de *christelijke liefde* voor altijd het masker afgeligt. Het is niet meer mogelijk de arbeidende klassen met dit uithangbord verder te bedotten.

Met behulp der *christelijke liefde* was te Berlijn de prijs der aardappelen tot meer dan 5 sgr. de maat gestegen; de angst en vrees der eigenaars voor verdere en ergerlijker oproeren heeft den prijs tot op 2½, op 2 sgr., alzoo meer dan de helft doen dalen. Bij de *christelijke liefde* verhongerden de armen; zoodra echter de laatsten hunne woede deden blijken, de huizen bestormden, bakkerswinkels plunderden, de militairen, en met name de gendarmen, met steenen bombardeerden: in 't kort, toen zij de regering en de burgerij bang gemaakt en schrik aangejaagd hadden, toen hadden zij in weinige uren 100 pCt. gewonnen; want zooveel daalden de prijzen.

Zij daalden, omdat de stedelijke raad terstond levensmiddelen, en wel met name aardappelen inkochten en met verlies aan de koopers afleverden. De stads-commissarissen bewilligden aanstonds een crediet van 50,000 thalers; hetzelve zal weldra door nog grootere uitgaven gevolgd worden.

Een, die voor 't dolhuis rijp is, kan deze, voor de arbeidende klasse zoo gunstige keer, misschien aan *christelijke liefde* toeschrijven; elk ander mensch echter begrijpt, dat ze enkel uit vrees is ontstaan.

Het zou overigens ten onregte zijn, zoo de Berlijners zich bekommerden, dat zij aan de *vrees* toegegeven, wat zij aan de vorderingen der *christelijke liefde* met een spottenden lach geweigerd hadden.

Onze goede, christelijke, germanische, historische en champagne-genadige koning kan hen tot voorbeeld dienen. Heeft niet ook hij eindelijk uit angst en vrees voor de burgerij eene menigte concessien gedaan, die hem anders nooit in den zin zouden zijn gekomen? Heeft hij niet insgelijks het naderende onweder van zijn infaam ontslag en degradering in de tweede klasse eens straf-bataillons daar door trachten af te leiden, dat hij plotseling eene rommel wetten — hoe ongevleugeld zij ook mogen zijn — op zijne « trouwe onderdanen" neêr deed fladderen, waarvan het droomen in den slaap vroeger als hoogverraad jegens Pruissen beschouwd werd.

Men bedenke slechts: bijeenroeping van eenen vereenigden landdag, burgerlijke huwelijken voor de afgescheidenen (*dissidenten*), opheffing der belasting op het gemaal, enz. enz.; gebeurtenissen, over welke de pruissische censoren zich 4 maanden vroeger doodelijk geschrikt zouden hebben, en als de zwaarste misdaden met een' driedubbelden schrap roodkrijt van de aarde zouden verdelgd hebben.

Is de Koning dus bang voor de burgers, dan mogen de laatste het ook wel een weinig voor het volk zijn; te meer daar de koning zich op het laatste uitdrukkelijk beroepen heeft. Nu het heeft hem geantwoord.

Doch, wel is waar, de vrees heeft te Berlijn nog niet het slimste bedoeld; het ergste is te Stettin geschied, te Stettin, een der voornaamste steden des christelijk-germaanschen koningrijks. Onder de oogen van den Potsdammer garde-koning valt de ongehoorde gebeurtenis voor, dat men te midden van den diepste vrede de wrekers der fransche revolutie van 1793 zich tot voorbeeld stelt, dat men de tijgers en hyena's der conventie op zijn « christelijk-germaansch" *kouser* maakt, en het Koninklijk-Pruissisch landzegel tot teeken van voortreffelijkheid en bruikbaarheid er op afdrukt.

O, het is verschrikkelijk voor een getrouw onderdaan des hoogzaligen Frederik Willem IV zulke dingen te moeten aanzien, te hooren, te lezen. Roep het uit, o Postdammer muze!, wat er in Stettin verschrikkelijks is voorgevallen! Welnu! die zoogenaamde heiligheid der private eigendommen is voor eenige ongewapende proletarien (armen) in het stof gezonken. De vrees voor het arbeidende en ook niet arbeidende, hoewel noodlijdende volk, heeft de stedelijke autoriteiten tot het nemen van eenen maatregel gebragt, die in een christelijk-germaansche-historisch-hohenzollerisch-ongeschonden land ongehoord is.

Stettin heeft een maximum voor de noodwendigste levensmiddelen, *in specie* aardappelen, vastgesteld. Voorheen gold de maat 5 sgr.; wie ze thans duurder dan 2½ sgr. verkoopt beloopt eene gestrenge straf. Zoo wordt dan de heiligheid des privaats-eigendom der handelaren in levensmiddelen te midden in volle vrede, en in het « christelijk-germaansch" Pruissen, even zoo met voeten getreden, als in het goddelooze Frankrijk van 1793, toen zich de conventie, aan alle kanten, tegen de bloedhonden van het absolutisch Europa en de handlangers der goddelijke genade buitenlands, en tegen de papen, den adel en consorten binnenlands moest verdedigen. Men ziet, dat private eigendom slechts zoo lang heilig is en in zooverre slechts geëerbiedigd en beschermd wordt als het belang der eigenaars het voogdijschap over anderen toelaat. Hieruit kan men weder zien hoe snel op eenen dag het privaat eigendom, in 't algemeen, ten gronde kan gaan.

Want, waarlijk als 800 in lompen gehulde, hongerende proletarien, zonder plan of zonder aanvoerder, zonder zamenhang en bepaald doel, binnen 24 uren eene geheele stad zoo ver weten te brengen, dat zij een maximum vaststelt, de conventie in het hevigste (extreemste) tijdstip der fransche revolutie naäapt, en zich en de heiligheid des privaat-eigendoms met de uit hunne eigene beginselen zamengeflansten rommelzak zelfs zonder verdere complimenten, in het gezigt slaat, zoo zal het toch een kind begrijpen, hoe gemakkelijk het het volk vallen moet, de algeheele tot nog toe plaats gehad hebbende schurkerij, ongeregtigheid, onder curatelestelling, spitsboeverij en afzetterij overhoop te werpen zoodra de massa, georganiseerd naar een bepaald plan met zelfgekozen aanvoerders, met beradenheid en bewustzijn op de kampplaats treedt om eene nieuwe orde van zaken te vestigen. Dan eerst zal men volkomen begrijpen, dat één greintje vrees meer werkt dan een centenaar (100 pond) *christelijke liefde*.

DEVENTER, 16. Mei 1847. v. D. L....

MENGELINGEN.

ALLERLEI.

Wie?

Wie in het graf rust, men vergete niet dat hij der geschiedenis, der beoordeeling van het nageslacht behoort. En, was hij, door zijne verhevene standplaats, gedurende zijn leven boven 't bereik van aanmerking of berisping, dat dan in het graf de verdiende schande op hem ruste! dat op zijn' naam de verachting drukke, de vloek, dien hij op zich geladen heeft, door de miskenning der dierste belangen des vaderlands, door mishandelingen, hun aangedaan, wier lot in zijne handen was gesteld. Werd hij, in zijn leven, door de stem van vleijers en creaturen doof gemaakt voor regt en billijkheid: zwijgt zelfs die stem niet na zijnen dood, zoo zwijge ook de stem der verontwaardiging, der verachting niet, en hij, die hoog geplaatst is, leere uit zulke voorbeelden, wat zijne nagedachtenis te wachten staat.

GIDS 1847, III. 217.

De privé-secretaris van GUSTAAF III, koning van Zweden, was bij den vorst in ongenade gevallen, zoodat hem het paleis was verboden geworden. Niettemin moest de secretaris zijne functiën blijven waarnemen, wordende hem de daartoe benoodigde stukken en papieren tehuis bezorgd. Aan deze, voor hem krenkende positie, maakte hij op de volgende potsierlijke wijze een einde. Hij wist, dat de koning dagelijks op een vast uur de straat doorreed, waarin hij woonde en nu liet hij een ladder op straat tegen zijne ramen zetten, waarop zijn barbier zich posteren moest; zelf ging hij voor het opgeschoven raam zitten, en liet zich inzeepen. Nu kwam de koning aangereden en de gekke vertooning opmerkende, vroeg hij, wat dat te beduiden had? « Uwe majesteit! de kerel is bij mij in ongenade gevallen; in mijn bureau mag hij niet, hij moet er buiten blijven, maar niettemin zijne functiën blijven waarnemen." De koning zeide lagchende: « Kom morgen maar terug."

CORRESPONDENTIE.

De artikelen: « Toespraak aan onze wegtrekkende landgenooten," en « Fragment uit Raynals wijsgeerige geschiedenis der beide Indiën," zijn met genoegen ontvangen en zullen geplaatst worden. De ontvangst van den epistel zal ons aangenaam zijn.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 22. Mei. Sedert den 20. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Str R. Campbell, J. Baird, Spaccie, suiker; Bertha, N. Sarrow, Koningsbergen, Hoppet, J. Lindeboom, Leith, beide tarwe; Magdalena, P. Schreider, Oostzee, rogge; Providentia, H. Petersen, Sonderberg, Hoppet, A. Linders, Gothenburg, beide garst; Reborg Kirstina, K. N. Mogensen, Odensee, tarwe.

Voor Gend bestemd:

Rikstina, L. C. Dirks, Leith tarwe.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

La Clemence, J. Nanteman, stukgoed, Liverpool, Catharina Theresia, W. Wright, Cecrop, J. Wildjone, beide New-York, passagiers.

Van Gend gezeild:

Dina Annette, A. Vollemaere, ballast, Londen.

Van deze reede naar zee; Zr. Ms. stoomschip Cerberus, naar Elseneur.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 3 1/2 ure.
Sluiting des avonds 9 «
Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

— Hem! zeide hij op eene wijze dat ieder hem verstaan kon. Zijne waanzin kan niet langer betwijfeld worden! Indien de ongelukkige waarheid sprak, zou het eene allerhevigste beschuldiging tegen hem zijn: hoe toch zouden de spaarpenningen van een eenvoudigen klerk het cijfer van honderd dertig duizend ponden sterling kunnen bereiken?

— Drie millioen! riep de officier der kroon uit.

— Drie millioen! herhaalden de geregtsdienaren en het volk.

— Veel meer bevat de kist niet, zeide Lowter met zedigheid; maar dit is zoo wat het loopend kapitaal; binnen vier en twintig uren kan ik die som verdriedubbelen; binnen acht dagen kan ik....

Een algemeene kreet van toejuiching brak zijne woorden af. Zelfs de officier kon niet nalaten een « bravo" te laten hooren. De geregtsdienaren waren verpligt Bage te beschermen, die het volk op staanden voet wilde worgen.

Wij zullen er dadelijk bijvoegen dat Bage, voor den jury gebragt, beproefde zijn beweren vol te houden. Hij sprak van valschheid, zelfmoord en speelhuis! Nota bene de bankier Lowter in een speelhuis! Men stoorde zich niet aan Bage. Hij sprak ook van het wassenbeeld! Dit vermaal kwam iedereen zoo buitensporig zot voor; dat Bage terstond in het dolhuis werd opgesloten.

Geheel Londen kent de geschiedenis; de dagbladen maakten er melding van in min of meer gelukkige inkleedingen. Op de beurs was het een onuitputtelijk onderwerp voor de gesprekken. Het crediet van de firma won weder veld, en overschreed zelfs nog uitermate deszelfs vorige grenzen. Zelfs die strenge staat van afzondering, waartoe de bankier zich veroordeeld had, werd eene bijdrage tot zijne populariteit in de stad. Niet alleen was Peter Lowter sedert dien stond een man, die allen voor fabelachtig rijk hielden, maar ook een eccentric man, hetgeen hem meer voordeel aanbragt dan men zou kunnen denken.

Robert vroeg en verkreeg de hand van miss Anna. De gang van Bage's proces toonde hem onwedersprekelijk, dat de duivel in persoon hem te Parijs had bij den neus gehad. Uit vrees van uitgelagchen te worden, verzweeg hij zijne ontmoeting zorgvuldig.

Peter Lowter was de gelukkigste der menschen. Het gezigt van zijn huisgezin, hetwelk hij van een vreeselijk ongeluk gered had, was voor hem eene bron van levendige en reine genietingen. Hij leidde gedurende eene maand een leven als een aartsvader.

Op den een en dertigsten dag zag hij bij zijn ontwaken een overheerlijken sluijer van mist achter zijn vensterraam hangen. Hij gaapte langdurig en stond eindelijk op. Alles in zijn huis scheen hem flaauw en vervelend toe; de oude Toby sprak te veel; mistress Lowter niet genoeg; Anna werd te spitsvindig; alleen Stevenson behield zijn karakter van den vorigen dag: dat was jammer. Zoolang de dag duurde, gaapte de bankier onophoudelijk; toen de avond kwam, begaf hij zich vroegtijdig te bed, en sliep gapende in. Hij droomde dat hij gaapte.

Dit ziende, ontwaarde hij dat het de spleen was, en koos zijne partij als een gentleman. Des anderen daags ontving mistress Lowter, uit handen van Toby, eene twee uitgave van het doodberigt, hetwelk wij vroeger mededeelden.

Acht dagen daarna deed eene dubbele ontploffing het hôtel Meurice weêrgalmen. In de kamer, die wij kennen, lag Peter Lowter dood uitgestrekt op den grond. In zijne nabijheid stond eene tafel, waarop men de overblijfselen van een overheerlijk ontbijt vond en een pakje tandenstokers. Het was mistig weder.

Mistress Lowter was zoo wanhopend niet bij het lezen van dien laatsten brief; en de oude Toby knipoogde en zeide:

— Hij komt terug.

Intusschen is mistress Anna Stevenson moeder geworden; zij heeft zes kinderen, waarvan de oudste, een zeer blank en blond meisje, huwbaar is. De firma P. Lowter, R. Stevenson en Comp. bloeit, en wordt door geene andere ter wereld geevenaard.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.